

Д-р Лилия Стоянова 15.09.2016

Днес е 15-ти!

Нашата нова година! Ново начало, с нови надежди, към нови хоризонти!

И ако днес слънцето грее с нова светлина, тя е отражение на сияйните усмивки на скъпите ни ученици!

И ако днес разтворената пожълтяла книга е затихнала в очакване, тя таи нови тайни, зазидани зад кориците на най-мъдрите духовни послания!

Нови дечица с беззъби усмивки поемат по нов път – пътят на знанието, науката, израстването и себеусъвършенстването. За тях в ново училище, за нас –скъпото, родното, свято. Рамо до рамо извисяват снага каки и батковци, поели пътя на големите предизвикателства, но започнали от същото плахо начало.

Някъде в задните редици са нашите родители. С възторг, любопитство и обяснимо притеснение очакват поредното ново начало, защото тяхното е било преди много години. Днес животът е тяхното предизвикателство в калейдоскопа на малките частици, наречен ЖИВОТ. Кръговратът на живота започва и свършва точно и само с 15-ти септември.

Не се тревожете, скъпи родители! Вашите деца отиват в сигурни ръце – на всеотдайни преподаватели и верни служители, чийто неуморен труд е доказал, че умеят да воюват в битки редом до редом с Вашите деца. Те не са само учители, те са приятели, те са опора! Изборът Ви е правилен! Днес те заедно ще започнат поредното състезание, защото само то води към движение и промяна. То ще изведе малките състезатели до заслужените победи, на които заедно ще се радваме, но и заедно ще страдаме, ако не успеем въпреки положените усилия.

Разчитам на учителите, защото те знаят не само да утолят жаждата, а да посочат извора. Разчитам на добронамерената им всеотдайност, защото тя носи след себе си опора, любов и сили! Разчитам на принципите им, защото те дават гаранция – за стабилност, сигурност и взаимност. Разчитам на учителите на Седмо! Те респектират и вдъхновяват! Те са личностите, които застават до изконните образи на светите братя Кирил и Методий! Те са будителите, които с голямото си сърце остават трайна дияра в спомените на хиляди ученици, редом с тези на Паисий, Ботев и Вазов! Те носят лъвското сърце на Левски, което тупти с резонанса на истинското присъствие в живота, дори след ученичеството.

Нося хармонията в мен и така ми се иска да я предам на всички пред себе си. Тя не идва само с утрото. Тя е изгревът след пороен дъжд от буреносни облаци, дишаща буря! Тя е награда след дълги битки в търсене на правдата! Тя е копнеж, носещ със себе си борбата към безразличието, роден още от ученическите ми спомени! Тя е жажда за съвършенство, като бистро и ясно небе, сливащо се със стъкления блясък на спокойната морска шир!

Тя е път, който никога не свършва! Нека по него поведем вашите наши деца!

Нека в спокойствие ги прегърнем, нека с възторг ги поведем към арката на знанието и в хармония ги потопим с искрения поздрав:

ДОБРЕ ДОШЛИ! НА ДОБЪР ПЪТ!